

НИКОЛАЙ РАЙНОВ

ХИТРЕЦИ И КРАДЦИ

chitanka.info

Един хитрец напълнил чувал с дъбови шикалки, турил отгоре малко орехи, да ги закрие, и тръгнал да ги продава вместо орехи.

Друг хитрец напълнил чувал с мъх, закрил го с малко вълна отгоре и тръгнал да го продава вместо вълна.

Двамата се настигнали по пътя за пазара. След като се разбрали кой какво носи, съгласили се да си разменят стоките. Но понеже вълната е по-скъпа от орехите, орешарят дал на другия и една пара отгоре.

Когато се завърнали по домовете си, какво да видят: вместо орехи — шикалки, и вместо вълна — мъх! И двамата разбрали, че хубаво са се излъгали, но никой не съжалявал, защото си били разменили нищо за нищо. Само онзи, който дал едната пара, отишъл да си я иска.

Като се научил другият, че оня иде за едната пара, легнал и се престорил на умрял. Жена му и децата му почнали уж да го оплакват. Но нали и оня бил хитрец — познал, че се преструват. Разтъжил се уж и той, па казал, че ще чака поне докато погребат умрелия. Роднините тогава решили да отнесат мъртвеца в църквата и да го оставят една нощ там, та дано неканеният гост си отиде. Оставили умрелия в църквата и си тръгнали, ала гостът казал:

— Аз съм търгувал с него, затова не мога да го оставя така, ще го пазя тази нощ!

Всички си отишли, а него оставили при умрелия.

Среднощ крадци дошли в църквата да си делят крадените пари, защото знаели, че там е спокойно и има свещи. Живият, като ги видял, скрил се в олтара, а мъртвият си останал сред черквата. Крадците изсипали парите да ги делят, но имало и една хубава сабя, която трябвало да продадат някому.

— Аз ще я купя — обадил се един крадец, — но дайте да я опитам на този мъртвец дали реже хубаво.

Дали му я и той тръгнал към умрелия. Умрелият изведнъж скокнал и извикал:

— Братя мъртви, дръжте тези разбойници!

— Идем, идем — извикал другият от олтара и затропал, като че ли са наскачали много хора.

Разбойниците се изплашили, оставили всичко и избягали. Вместо тях останали хитрите приятели да делят парите. Като

свършили делбата, онзи си поискал едната пара, ала другият не му я давал. Почнали да се карат. В това време крадците изпратили едного да види много ли са мъртвите в църквата. Този, като чул, че се карат за една пара, бързо се върнал и викнал: „Бягайте да бягаме! Мъртвите са толкова много, че от цял куп пари на всекиго се паднало едва по пара, а за едного и една пара няма, та се карат!“

Крадците избягали, а хитреците се помирили.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.